

7.5.2012

B7-0223/2012 }
B7-0224/2012 }
B7-0225/2012 }
B7-0226/2012 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 110 ust. 2 i ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

ALDE (B7-0223/2012)

ECR (B7-0224/2012)

S&D (B7-0225/2012)

PPE (B7-0226/2012)

w sprawie piractwa morskiego
(2011/2962(RSP))

Georgios Koumoutsakos, Mathieu Grosch, Michael Gahler, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Roberta Angelilli, Arnaud Danjean, Carlo Fidanza, Marietta Giannakou, Anna Ibrisagic, Tunne Kelam, Krzysztof Lisek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Ria Oomen-Ruijten, Dominique Vlasto

w imieniu grupy politycznej PPE

Saïd El Khadraoui, Ana Gomes, Maria Eleni Koppa, Ricardo Cortés Lastra, Ulrike Rodust

w imieniu grupy politycznej S&D

Izaskun Bilbao Barandica, Marielle de Sarnez, Robert Rochefort, Gesine Meissner

w imieniu grupy politycznej ALDE

Peter van Dalen, Roberts Zile, Charles Tannock, Paweł Robert Kowal, Jacqueline Foster

w imieniu grupy politycznej ECR

RC\901170PL.doc

PE486.789v01-00 }
PE486.790v01-00 }
PE486.791v01-00 }
PE486.800v01-00 } RC1

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie piractwa morskiego (2011/2962(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej Unii Europejskiej,
- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie piractwa morskiego, a zwłaszcza rezolucję z dnia 23 października 2008 r. w sprawie piractwa na morzu i rezolucję z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie politycznego rozwiązania problemu piractwa u wybrzeży Somalii,
- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) z dnia 10 grudnia 1982 r.,
- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie przeciwdziałania bezprawnym czynom przeciwko bezpieczeństwu żeglugi morskiej z 1988 r.,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie sytuacji w Somalii, w szczególności rezolucję nr 2036(2012) z dnia 22 lutego 2012 r.,
- uwzględniając wspólne działanie Rady 2008/749/WPZiB z dnia 19 września 2008 r. ustanawiające wojskowe działania koordynujące Unii Europejskiej wspierające rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ 1816 (2008 r.) (EU NAVCO),
- uwzględniając wspólne działanie Rady 2008/851/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (EU NAVFOR ATALANTA) oraz decyzję Rady 2010/766/WPZiB zmieniającą wspólne działanie 2008/851/WPZiB,
- uwzględniając decyzję Rady z dnia 23 marca 2012 r. o przedłużeniu mandatu operacji EU NAVFOR ATALANTA do grudnia 2014 r. oraz o rozszerzeniu obszaru działania tych sił,
- uwzględniając decyzję Rady 2010/96/WPZiB z dnia 15 lutego 2010 r. oraz decyzję Rady 2010/197/WPZiB z dnia 31 marca 2010 r. w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa (EUTM Somalia),
- uwzględniając koncepcję zarządzania kryzysowego uzgodnioną przez Radę do Spraw Zagranicznych na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2011 r. dla misji tworzenia zdolności morskich w regionie (RMCB) jako przygotowywanej cywilnej misji WPBiO dysponującej fachową wiedzą wojskową,
- uwzględniając ramy strategiczne dla Rogu Afryki, stanowiące wytyczne dla zaangażowania UE w tym regionie, przyjęte przez Radę w dniu 14 listopada 2011 r.,
- uwzględniając układ o podziale władzy podpisany w Dżibuti w dniu 9 czerwca 2008 r.,

RC\901170PL.doc

PE486.789v01-00 }
PE486.790v01-00 }
PE486.791v01-00 }
PE486.800v01-00 } RC1

którego celem było rozpoczęcie szeroko zakrojonego procesu pojednania narodowego oraz stworzenie silnego i powszechnego sojuszu politycznego, będącego w stanie zapewnić pokój, doprowadzić do zgody w kraju i przywrócić centralną władzę państwową,

- uwzględniając konkluzje konferencji londyńskiej poświęconej Somalii z dnia 23 lutego 2012 r.,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 i ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że transport morski stanowił od zawsze jeden z podstawowych warunków rozwoju gospodarczego i dobrobytu w Europie, oraz mając na uwadze, że ponad 80% światowego handlu odbywa się drogą morską; mając na uwadze, że piractwo stanowi zagrożenie bezpieczeństwa międzynarodowego oraz stabilności regionalnej, oraz mając w związku z tym na uwadze, że UE jest autentycznie zainteresowana wniesieniem wkładu w międzynarodowe bezpieczeństwo morskie oraz zwalczanie piractwa i jego głównych przyczyn jako działaniem priorytetowym UE;
- B. mając na uwadze, że piractwo należy traktować jako przestępczość międzynarodową; mając na uwadze, że piractwo i rozbój na morzu wymagają skoordynowanej reakcji zgodnie z ogólnymi ramami prawnymi określonymi w Konwencji ONZ o prawie morza; mając na uwadze, że art. 100 konwencji stanowi, że wszystkie państwa mają obowiązek współpracować w zwalczaniu piractwa morskiego;
- C. mając na uwadze, że piractwo na pełnym morzu wciąż stanowi problem, mimo iż w minionym roku liczba udanych ataków znacznie spadła, głównie dzięki działaniom prowadzonym w ramach operacji ATALANTA i wykorzystaniu wojskowych i prywatnych oddziałów ochrony statków; mając na uwadze, że piractwo rozprzestrzeniło się szybko na Oceanie Indyjskim, szczególnie na wodach Somalii i Rogu Afryki, lecz również na innych obszarach, w tym w Azji Południowo-Wschodniej i Afryce Zachodniej, i jest rosnącym zagrożeniem dla życia i bezpieczeństwa marynarzy i innych osób, jak również dla rozwoju regionu i jego stabilności, środowiska morskiego, handlu światowego, wszelkiego rodzaju transportu morskiego i żeglugi, w tym dla statków rybackich, a także dla dostaw pomocy humanitarnej;
- D. mając na uwadze, że Rada postanowiła przedłużyć operację mającą na celu zwalczanie piractwa (EU NAVFOR ATALANTA) o kolejne dwa lata do grudnia 2014 r., aby przyczynić się do ochrony statków przewożących pomoc żywnościową dla wysiedleńców somalijskich w ramach Światowego Programu Żywnościowego (WFP), ochrony dostaw misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM), powstrzymywania i zwalczania aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii oraz zapobiegania im, a także ochrony – w poszczególnych przypadkach – narażonych na niebezpieczeństwo statków u wybrzeży Somalii; mając na uwadze, że operacja EU NAVFOR ATALANTA przyczynia się również do monitorowania działalności połowowej u wybrzeży Somalii;
- E. mając na uwadze, że każdego roku 10 000 europejskich statków przepływa przez niebezpieczne obszary morskie, oraz mając w związku z tym na uwadze, że piractwo ma nie tylko wpływ na życie i bezpieczeństwo ludzi, ale stanowi też problem gospodarczy, ponieważ zagraża bezpieczeństwu międzynarodowych morskich szlaków handlowych i ma znaczący negatywny wpływ na handel międzynarodowy;

RC\901170PL.doc

PE486.789v01-00 }
PE486.790v01-00 }
PE486.791v01-00 }
PE486.800v01-00 } RC1

- F. mając na uwadze, że prób ataków na statki jest coraz więcej; w 2011 r. zgłoszono 28 przypadków uprowadzeń statków, 470 marynarzy zostało porwanych, a 15 zamordowanych, a obecnie ponad siedem statków przetrzymuje się dla okupu, a około 191 marynarzy jest przetrzymywanych w Somalii w charakterze zakładników, często w strasznych i nieludzkich warunkach i przez coraz dłuższe okresy;
- G. mając na uwadze, że piraci stale dostosowują swoją taktykę i metody oraz że rozszerzyli promień działania, używając największych porwanych statków jako tzw. statki-bazy;
- H. mając na uwadze, że utrzymujący się brak stabilności politycznej w Somalii jest jedną z przyczyn piractwa i przyczynia się do tego problemu, oraz mając na uwadze, że niektórzy Somalijczycy wciąż jeszcze postrzegają piractwo jako dobre i opłacalne źródło dochodów;
- I. mając na uwadze, że walki z piractwem nie uda się wygrać samymi metodami wojskowymi, lecz jej wynik zależy głównie od skutecznego promowania pokoju, rozwoju i budowania państwowości w Somalii;
- J. mając na uwadze, że EMSA dysponuje instrumentami i danymi, które mogą pomóc operacji EU NAVFOR ATALANTA zwiększyć bezpieczeństwo statków i marynarzy w regionie;
- K. mając na uwadze, że problem piractwa ma również negatywny wpływ na cały region, gdzie połowy – regulowane przez kilka dwustronnych i wielostronnych umów w sprawie połowów – stały się niebezpiecznym przedsięwzięciem, nie tylko dla statków UE prowadzących połowy przykładowo na wodach terytorialnych Seszeli na podstawie umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy UE a Republiką Seszeli, lecz także dla miejscowych rybaków, którym UE udziela wsparcia sektorowego, a w związku z tym bierze na siebie odpowiedzialność społeczną w tym zakresie; mając na uwadze, że miejscowi rybacy nie dysponują takimi samymi środkami finansowymi ani zasobami ludzkimi, aby chronić się przed piractwem;
- L. mając na uwadze, że UE jest największym na świecie darczyńcą na rzecz Somalii, jako że dotychczas zobowiązała się do udzielenia pomocy rozwojowej w wysokości 215,4 mln EUR świadczonej w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) na okres 2008-2013; mając na uwadze, że głównym celem tej pomocy finansowej jest podźwignięcie ludności z ubóstwa i zapewnienie samonapędzającego się wzrostu gospodarczego oraz zagwarantowanie długotrwałej stabilności w kraju poprzez wyeliminowanie podstawowych przyczyn piractwa dzięki finansowaniu projektów mających na celu poprawę zarządzania i praworządności, edukacji i wzrostu gospodarczego oraz wspieranie sektorów niepriorytetowych (zdrowie, środowisko, woda, urządzenia sanitarne); mając na uwadze, że w ramach EFR przeznaczono dodatkowe 175 mln EUR na okres 2011-2013, aby UE mogła wzmocnić swoje zaangażowanie oraz wesprzeć nowe działania w wyżej wymienionych dziedzinach; mając na uwadze, że żadnego z tych celów nie można zrealizować bez skutecznych instytucji sprawujących władzę w Somalii;
- M. mając na uwadze, że skuteczne podejście do przeciwdziałania piractwu musi obejmować szerszą i bardziej wszechstronną strategię wydzwignięcia Somalii oraz całego Półwyspu Somalijskiego z ubóstwa i rozkładu państwa, ponieważ przynajmniej część Somalii odnosi korzyści gospodarcze z aktów piractwa i otrzymywanych okupów;

- N. mając na uwadze, że choć wysiłki UE w walce ze zjawiskiem piractwa uchroniły wszystkie dostawy w ramach Światowego Programu Żywnościowego (WFP) oraz dostawy misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM), misje te wymagają stałego zaangażowania celem zapewnienia odpowiedniego poziomu sił, oraz mając na uwadze, że w przyszłości mogą one stracić skuteczność ze względu na brak sił morskich;
- O. mając na uwadze, że wiele państw członkowskich opracowuje obecnie własne zasady dotyczące obecności uzbrojonych strażników na pokładzie statków handlowych;
1. ponownie wyraża ogromne zaniepokojenie w związku z trwającym i rosnącym zagrożeniem wywołanym przez piractwo i zbrojne napady na morzu popełniane wobec statków międzynarodowych dostarczających pomoc dla Somalii oraz wobec międzynarodowych i unijnych statków rybackich, handlowych i pasażerskich na Oceanie Indyjskim u wybrzeży Afryki, szczególnie na wodach Somalii i Rogu Afryki, i w związku z zagrożeniem dla bezpieczeństwa marynarzy i innych osób oraz dla stabilności w regionie;
 2. wzywa wysoką przedstawiciel i państwa członkowskie do pilnego rozważenia sposobów uwolnienia 191 marynarzy obecnie przetrzymywanych w charakterze zakładników, celem zakończenia ich przedłużającego się i bulwersującego uwięzienia przez porywaczy i umożliwienia powrotu tych marynarzy do domów, a jednocześnie dopilnowania, aby uwolniono siedem porwanych statków;
 3. z zadowoleniem przyjmuje wkład operacji EU NAVFOR ATALANTA w bezpieczeństwo na morzu u wybrzeży Somalii poprzez ochronę statków wycarterowanych przez Światowy Program Żywnościowy do przewozu pomocy dla Somalii, a także innych statków narażonych na niebezpieczeństwo, w powstrzymywanie i zwalczanie aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii oraz zapobieganie im, a także w zapewnienie skuteczności reakcji UE na piractwo morskie;
 4. przyjmuje z zadowoleniem decyzję Rady z dnia 23 marca 2012 r. o przedłużeniu mandatu operacji EU NAVFOR ATALANTA do grudnia 2014 r. oraz o rozszerzeniu obszaru działania tych sił;
 5. ubolewa nad faktem, że liczba statków udostępnionych przez państwa członkowskie operacji EU NAVFOR ATALANTA spadła z ośmiu do jedynie dwóch-trzech na początku 2012 r., i w związku z tym wzywa państwa członkowskie do zapewnienia większych zasobów żeglugowych, aby wspomóc pomyślną realizację tej operacji;
 6. wzywa do większej koordynacji w ramach mechanizmu SHADE między UE, NATO, trzema najważniejszymi morskimi misjami antypirackimi (EU NAVFOR, CTF-150/151 i TF-508 w ramach operacji NATO „Ocean Shield”) oraz różnymi międzynarodowymi siłami morskimi, aby uniknąć niepotrzebnego powielania działań, gdyż obie te organizacje – UE i NATO – działają na tym samym obszarze na podstawie własnej niezależności w podejmowaniu decyzji, choć mają te same interesy i w dużej mierze reprezentują te same narody europejskie;
 7. stanowczo wzywa wysoką przedstawiciel do zwiększonej koordynacji i współpracy wszystkich podmiotów międzynarodowych w Somalii i szeroko rozumianym Rogu Afryki – tj. UE, NATO, USA, ONZ i odnośnych krajów – co ma stanowić środek realizacji realnego

RC\901170PL.doc

PE486.789v01-00 }

PE486.790v01-00 }

PE486.791v01-00 }

PE486.800v01-00 } RC1

i celowego podejścia do walki z piractwem, a przede wszystkim z jego oddolnymi przyczynami i konsekwencjami na wszystkich płaszczyznach;

8. podkreśla jednocześnie konieczność zwiększenia strategicznej koordynacji między EU NAVFOR ATALANTA, misją EUTM Somalia i innymi działaniami WPBiO (np. misją RMCB po jej rozmieszczeniu) w szeroko rozumianym rejonie Rogu Afryki; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem decyzję Rady z dnia 23 marca 2012 r. o uruchomieniu Centrum Operacyjnego UE mającego na celu wsparcie misji z zakresu Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (WPBiO) w Rogu Afryki; w związku z tym wzywa do przeglądu porozumień w sprawie dowodzenia obowiązujących EU NAVFOR ATALANTA i EUTM Somalia;
9. przyjmuje z zadowoleniem konferencję londyńską poświęconą Somalii z dnia 23 lutego 2012 r., która pokazuje determinację wspólnoty międzynarodowej w eliminowaniu piractwa, i wzywa do skuteczniejszego rozwinięcia sądowych możliwości ścigania i zatrzymywania osób odpowiedzialnych za piractwo;
10. podkreśla, że dalsza bezkarność piratów jest przeszkodą w powstrzymaniu ich od działania; ubolewa nad faktem, że pomimo umów o transferze między UE a krajami trzecimi (Kenią, Seszelami i Mauritium), dwustronnych umów o repatriacji skazanych piratów, zawartych pomiędzy Seszelami, Puntlandem i Somalilandem, oraz różnych międzynarodowych przepisów prawnych wielu piratów i innych przestępców nadal nie zatrzymano, a nawet jeżeli są aresztowani, to często zwalnia się ich z braku solidnych dowodów lub braku woli politycznej ścigania ich; zauważa również, że prawo karne niektórych państw członkowskich UE nie zabezpiecza wystarczająco przed piractwem na pełnym morzu;
11. w związku z tym apeluje o natychmiastowe i skuteczne środki ścigania oraz karania osób podejrzanych o akty piractwa i wzywa te z krajów trzecich i państw członkowskich UE, które dotychczas tego nie uczyniły, do transpozycji do swojego prawa wszystkich przepisów zawartych w Konwencji ONZ o prawie morza, a także w Konwencji ONZ w sprawie przeciwdziałania bezprawnym czynom przeciwko bezpieczeństwu żeglugi morskiej w celu stawienia czoła bezkarności piratów, oraz wzywa Radę i Komisję, aby nadal analizowały możliwości sądowego rozpatrywania spraw w krajach regionu oraz aby podjęły prace nad utworzeniem w Somalii i w innych państwach regionu wyspecjalizowanych sądów antypirackich jako sądowego rozwiązania kwestii ścigania piratów z Somalii;
12. odnotowuje zalecenia sekretarza generalnego ONZ dla Rady Bezpieczeństwa mające ułatwić ujmowanie i ściganie osób podejrzanych o piractwo; podkreśla jednocześnie potrzebę zagwarantowania przez istniejące lokalne sądy uczciwych i skutecznych procesów oraz humanitarnych i bezpiecznych warunków więzienia w zakładach regionalnych;
13. wzywa państwa członkowskie do prowadzenia we współpracy z Europolem i Interpolem dochodzeń w sprawie przepływów pieniężnych oraz do ich śledzenia, a także do konfiskaty pieniędzy zapłaconych piratom jako okup, gdyż istnieją przesłanki, że pieniądze te mogą być przelewane na konta w bankach na całym świecie, w tym w Europie, oraz do identyfikowania i rozbijania siatek przestępczości zorganizowanej, które czerpią zyski z takich działań; wzywa Radę do ułatwiania dalszej współpracy między EU NAVFOR

z jednej strony a Europolem i Interpolem z drugiej strony;

14. zachęca EU NAVFOR, NATO oraz Koalicję Sił Morskich (CMF) do skutecznego przeciwstawiania się coraz częstszemu wykorzystywaniu porwanych statków jako statków-baz, które to działanie znacznie zwiększa zdolność operacyjną piratów i umożliwia im atakowanie z większą siłą, determinacją i elastycznością na całym obszarze Oceanu Indyjskiego;
15. podkreśla, że w razie potrzeby EMSA powinna kontynuować współpracę z EU NAVFOR ATALANTA, podając na potrzeby operacji – po zatwierdzeniu przez państwo bandery – dane LRIT i zdjęcia satelitarne statków pod banderą UE przepływających przez tę strefę; w tym celu zachęca państwa członkowskie do wydania Agencji zgody na dostarczenie tych danych i informacji operacji EU NAVFOR;
16. uważa, że z uwagi na mnożenie się aktów piractwa marynarze narażeni na pirackie zagrożenia powinni odbywać szkolenia, aby wzmocnić ich samoobronę; podkreśla, że armatorzy powinni przestrzegać i w pełni stosować „Najlepsze zasady postępowania w celu ochrony przed piractwem bazującym w Somalii” (BMP-4), które zawierają wystarczające informacje dla wszystkich zainteresowanych stron na temat sposobów pomagania statkom w unikaniu, powstrzymaniu lub opóźnianiu ataków pirackich u wybrzeży Somalii; ponawia apel do wszystkich statków działających w tym rejonie o rejestrowanie się w odpowiednich jednostkach koordynacji bezpieczeństwa morskiego i o przestrzeganie zaleceń EU NAVFOR ATALANTA; zwraca się do państw członkowskich o dopilnowanie, by wszystkie ich statki były rejestrowane;
17. wzywa Radę i Komisję, aby – we współpracy z ONZ oraz Unią Afrykańską i w odpowiedzi na ponawiane wnioski tymczasowego rządu federalnego Somalii o pomoc międzynarodową w ochronie morskich konwojów z pomocą humanitarną i przeciwdziałaniu piractwu u swoich wybrzeży – kontynuowały współpracę z tymczasowym rządem federalnym Somalii i wspierały go w zwalczaniu piractwa i stawianiu sprawców przed sądem, a także pomogły Somalii i całemu regionowi w umocnieniu swojego potencjału;
18. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 12 grudnia 2011 r. w sprawie zainicjowania misji tworzenia zdolności morskich w regionie (RMCB) „EUCAP Nestor”, której celem będzie wzmocnienie potencjału morskiego i organów sądowych oraz szkolenie policji przybrzeżnej i sędziów w ośmiu krajach Rogu Afryki i zachodniej części Oceanu Indyjskiego; wzywa Radę i ESDZ do podjęcia wszelkich starań dla dopilnowania, aby misja RMCB została rozmieszczona w tym regionie w kolejnym okresie letnim;
19. zauważa, że szkolenie jest tylko jedną stroną budowania potencjału morskiego, i dlatego wzywa państwa członkowskie, żeby udzieliły materialnego wsparcia misji i regionowi, ze szczególnym uwzględnieniem morskich statków patrolowych;
20. wyraża zdecydowane poparcie dla procesu pokojowego i pojednania z Dżibuti; wzywa do kompleksowego podejścia do sytuacji w Somalii, łączącego bezpieczeństwo z rozwojem, praworządnością i poszanowaniem praw człowieka oraz międzynarodowego prawa humanitarnego;

21. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji o zaproponowaniu kolejnych 100 mln EUR wsparcia finansowego UE dla misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM) w ramach Afrykańskiego Funduszu na rzecz Pokoju i wzywa państwa członkowskie oraz wspólnotę międzynarodową do pomocy w propagowaniu pokoju, rozwoju gospodarczego i budowaniu stabilnego systemu demokratycznego w Somalii, co będzie sprzyjać bezpieczeństwu i walce z piractwem w perspektywie długoterminowej; z zadowoleniem przyjmuje mianowanie specjalnego przedstawiciela UE w Rogu Afryki;
22. jest zaniepokojony pogarszającą się sytuacją humanitarną w rejonie Rogu Afryki i wzywa wspólnotę międzynarodową, a zwłaszcza państwa członkowskie, do zwiększenia pomocy humanitarnej dla ludności w potrzebie, aby zaspokoić rosnące potrzeby humanitarne i zapobiec dalszemu pogarszaniu się sytuacji;
23. powtarza, że każda strategia walki z piractwem powinna uwzględniać fakt, iż piractwo służy nielegalnym interesom gospodarczym, a jakiegokolwiek zachęty mającej skłonić ludność somalijską do odstąpienia od piractwa wymagają ukierunkowania na zatrudnienie ludzi młodych i na zapewnienie miejscowej ludności alternatywnych środków do życia, dzięki którym będzie ona mogła się odpowiednio utrzymać;
24. z zadowoleniem przyjmuje unijny projekt Marsic wchodzący w skład programu dotyczącego najbardziej niebezpiecznych szlaków morskich w ramach Instrumentu na rzecz Stabilności, którego celem jest zwiększenie bezpieczeństwa morskiego w zachodnim rejonie Oceanu Indyjskiego i w Zatoce Adeńskiej poprzez wymianę informacji i budowanie potencjału, ponieważ uwypukla on współpracę regionalną między krajami tego regionu; oczekuje przedłużenia tego projektu na okres po roku 2013;
25. zachęca do opracowywania inicjatyw antypirackich w krajach wschodniej i południowej Afryki oraz regionu Oceanu Indyjskiego, takich jak nowy projekt antypiracki MASE (program bezpieczeństwa na morzu), który otrzymał unijną subwencję na rozpoczęcie działalności w wysokości 2 mln EUR; z zadowoleniem przyjmuje uzupełniający się wzajemnie charakter projektów finansowanych przez Komisję i misji WPBiO w zakresie budowania regionalnych zdolności morskich;
26. przypomina, że piractwo u wybrzeży Somalii jest konsekwencją braku prawa i porządku w tym kraju i że w związku z tym wspólnota międzynarodowa powinna dostarczyć tymczasowemu rządowi federalnemu Somalii niezbędnego wsparcia technicznego i finansowego w budowaniu potencjału w zakresie sprawowania kontroli nad własnymi wodami terytorialnymi oraz – zgodnie z prawem międzynarodowym – wyłączną strefą ekonomiczną;
27. z zadowoleniem przyjmuje prace grupy kontaktowej ONZ ds. piractwa w pobliżu wybrzeży Somalii, która stanowi niespotykane dotąd forum wzmacniania poziomu i jakości współpracy międzynarodowej w tej dziedzinie, zarówno między państwami, jak i z wszystkimi najważniejszymi zainteresowanymi organizacjami międzynarodowymi;
28. z zadowoleniem przyjmuje ścisłą współpracę z IMO w dziedzinie budowania potencjału morskiego, a także prace zmierzające do zawarcia strategicznego partnerstwa UE-IMO w celu zwalczania piractwa w szeroko rozumianym rejonie Rogu Afryki;

RC\901170PL.doc

PE486.789v01-00 }
PE486.790v01-00 }
PE486.791v01-00 }
PE486.800v01-00 } RC1

29. podkreśla fakt, że wykorzystywanie na pokładzie prywatnych uzbrojonych strażników stanowi środek, który nie zastępuje niezbędnego kompleksowego rozwiązania zagrożenia piractwem, które ma wiele aspektów; bierze pod uwagę fakt, że niektóre państwa członkowskie wprowadziły odnośne ustawodawstwo; w tym kontekście wzywa państwa członkowskie, aby stosowały niezbędne środki bezpieczeństwa na pokładzie, gdy jest to możliwe, oraz apeluje do Komisji i Rady, aby pracowały na rzecz ukształtowania podejścia UE do wykorzystywania na pokładzie certyfikowanego uzbrojonego personelu, tak aby zagwarantować odpowiednie wdrażanie wytycznych IMO w tym zakresie;
30. zauważa, że zgodnie z prawem międzynarodowym na pełnym morzu w każdym przypadku, także w działaniach podejmowanych w celu zwalczania piractwa, do danych statków i rozmieszczonego na pokładzie uzbrojonego personelu stosuje się jurysdykcję państwa bandery; zauważa ponadto, że jakiegokolwiek organy inne niż organy państwa bandery nie mogą zarządzić aresztowania lub zajęcia statku – nawet jako czynności śledczej;
31. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, państwom członkowskim, sekretarzom generalnym Unii Afrykańskiej, ONZ i Międzyrządowego Organu ds. Rozwoju, prezydentowi tymczasowego rządu federalnego Somalii oraz Parlamentowi Panafrykańskiemu.